

Concept of the Ministry of Defense of Ukraine and the Armed Forces of Ukraine. Order of the Ministry of Defense of Ukraine]. № 612 dated November 22, 2017. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0612322-17#Text>.

11. Dovira do parlamentu: scho ii "vbyvaie" i iak vidnovyty vtrachene. Laboratoriia zakonodavchykh initsiatyv. [Trust in the parliament: what "kills" it and how to restore what was lost]. Available at: <https://parlament.org.ua/2021/04/22/dovira-do-parlamentushho-yiyi-vbivaye-i-yak-vidnoviti-vtrachene/>.

12. Analitichnyj portal: Slovo i dilo. [Analytical portal: Word and deed]. Available at: <https://www.slovoidilo.ua/2023/01/13/novyna/suspilstvo/ukrayinczi-najbilshe-doviryayut-zsu-taprezydentu-opytuvannya>.

13. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy. [Ministry of Education and Science of Ukraine]. Available at: <https://mon.gov.ua/ua/news/stavlennya-donovacij-nush-profilizaciyu-starshoyi-shkoli-pozitivno-ocinyuyut-71-ukrayinciv-pidtrimka-12-richnoyi-shkilnoyi-osviti-zrostaye-opituvannya>.

14. Ukraina na shliakhu do YeS: otsinky, dumky i spodivannia hromadian. [Ukraine on the way to the EU: evaluations, opinions and hopes of citizens]. Available at: <https://razumkov.org.ua/statti/ukraina-na-shliakhu-do-yes-otsinky-dumkyi-spodivannia-hromadian>.

15. Yevrointehratsijni prahnennia ukraintziv: vid ambivalentnosti do uvyraznennia. Fond Demokratychni initsiatyvy imeni Il'ka Kucheriva. [European integration aspirations of Ukrainians: from ambivalence to expression. Democratic Initiatives Fund named after Ilko Kucheriv]. Available at: <https://dif.org.ua/article/evrointehratsijni-prahnennia-ukraintziv-vid-ambivalentnosti-doviraznennia>.

**Abstract.**

**Maslyak M., Jain P. K. Status, and problems in the implementation of communication strategies of public administration bodies.**

The article examines the state and identifies systemic problems in the implementation of communication strategies by public authorities in Ukraine, which do not allow to increase the efficiency of their work. The positive sides and shortcomings in the development and implementation of communication strategies in the field of public management and administration are analyzed; the requirements and factors that most significantly influence the content of communication processes in the public sphere are determined. It has been proven that the positive perception of the activities of public authorities is influenced not only by the information field formed by the Ukrainian mass media and interested parties, but also by informational messages of Russian propaganda, countering which should be the task of the structural units of public authorities responsible for communication. Suggestions for improving communication activities in the public sphere are provided. It is substantiated that when developing a communication strategy, public authorities should ensure the reduction of uncertainty and the risk of failure when making strategic management decisions. The essence of the interaction of public authorities with target audiences is determined, which consists in ensuring effective state policy, adapting state reforms to possible future changes in the external environment. It is emphasized that the achievement of these tasks is impossible without increasing the level of trust and image of public authorities among citizens; raising citizens' awareness of the processes taking place in them; ensuring active participation of the public in the process of making management decisions and establishing feedback; improving cooperation with national and international mass media; strengthening the presence of public authorities at the international level; optimization of internal communications and information exchange in public authorities.

**Keywords:** information, communications in public administration, strategic communications, communication risks, target audiences, communication channels.

Стаття надійшла до редакції 03.12.2023 р.

**Бібліографічний опис статті:**

Масляк М.І., Джайн П. К. Стан та проблеми в реалізації комунікаційних стратегій органів публічного управління. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2023. № 5-6. С. 64-69.

Maslyak M., Jain P. K. Status, and problems in the implementation of communication strategies of public administration bodies. Actual problems of innovative economy and law. 2023. No. 5-6, pp. 64-69.

УДК 343.241

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2023-5-12>

**КОРАБЕЛЬ Марія Георгіївна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри державно-правових дисциплін, кримінального права та процесу, Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, <https://orcid.org/0000-0002-8703-7003>**

**ОКРЕМІ ПИТАННЯ САНКЦІЇ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ НОРМИ**

**Корабель М.Г. Окремі питання санкції кримінально-правової норми.**

В санкції статті Особливої частини Кримінального кодексу України розкривається правовий аспект кримінального покарання, визначає вид та розмір покарання за вчинення кримінального правопорушення. В санкції кримінально-правової норми, залежно від ступеня та характеру суспільної небезпеки закріплено, які саме обмеження зазнає особа, що може стосуватися окремих особистих, майнових та інших прав і свобод людини та громадянина, передбачених Конституцією України. Від змісту санкції залежить досягнення перед покаранням цілей, це і кара, і виправлення засудженого, і попередження вчинення нових кримінальних правопорушень. Важливу роль для

побудови санкцій відіграє ступінь вчиненого суспільно небезпечного діяння, можливість індивідуалізувати покарання, враховуючи принципи та загальні засади призначення покарань, бути узгодженою з санкціями за вчинення схожих за видом і характером злочинів. Проведення аналізу щодо дискусійних питань є необхідним для подальшого вдосконалення санкції кримінально-правової норми. Питання щодо великої амплітуди між нижчими та вищими межами покарання, відсутність узгодженості в основних та кваліфікуючих складових кримінального правопорушення та велика кількість основних покарань в санкціях за одне кримінальне правопорушення.

**Ключові слова:** санкція кримінально-правової норми, суспільно небезпечне діяння, індивідуалізація покарання, зміст санкції, протидія злочинності.

**Постановка проблеми у загальному вигляді.** Санкція кримінально-правової норми є предметом дослідження багатьох науковців, проте значна кількість робіт лише збільшує дискусію навколо означеної теми.

Саме за допомогою санкції особі призначається покарання, що є необхідним та достатнім для виправлення засудженого та попередження вчинення нових кримінальних правопорушень. Інститут покарань є одним з найважливіших в Загальній частині кримінального права. Він закріплює систему покарань, особливості призначення покарань та звільнення від відбування покарання. Реалізація покарань відбувається саме через санкції кримінально-правової норми, в якій залежно від ступеня суспільної небезпеки встановлено вид та межі конкретного покарання.

В науковій статті запропоновано розглянути формування санкції для вирішення дискусійних питань вдосконалення досліджуваної кримінально-правової норми.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблеми законодавчого регулювання, дослідження формування санкцій кримінально-правових норм були предметом дослідження вчених з кримінального права, а саме: Ю.В. Бауліна, Т.А. Денисової, О.О. Книженко, Ю.О. Ткачука, М.І. Хавронюка, Ю.В. Філея, О.І. Шинальського та інших.

**Формулювання цілей статті (постановка завдання).** Проведення правового аналізу формування санкцій для обґрунтування необхідності вдосконалення кримінально-правової норми, зменшення в санкції великої амплітуди між нижчими та вищими межами певних видів покарань та великої кількості основних покарань за одне кримінальне правопорушення.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Захист прав і свобод людини є пріоритетним напрямом діяльності держави. Боротьба зі злочинністю здійснюється за допомогою призначення необхідного та достатнього для виправлення засудженого та попередження вчинення нових кримінальних правопорушень покарання. Саме в санкції статті Особливої частини Кримінального кодексу встановлюється вид та межі покарання для

досягнення поставлених в ст. 50 КК цілей. Відповідно, санкція має відповідати суспільній небезпечності діяння, надавати можливості індивідуалізувати покарання, враховуючи принципи та загальні засади призначення покарання тощо.

В науковій роботі запропоновано розглянути класифікації санкції з метою вирішення питання вдосконалення досліджуваної кримінально-правової норми.

В науковій роботі Ю. В. Філея [1, с. 18] робить висновок, що необхідно виділити три критерії класифікації санкцій:

- 1) ступінь визначеності вираження виду й розміру покарання;
- 2) характер оформлення розміру покарання;

- 3) кількість видів покарання в санкції.

Ткачук Ю.О. поділяє санкції на види за такими критеріями:

- 1) за кількістю основних покарань: альтернативна й одинична санкції;

- 2) за градацією кожного із зазначених у санкції покарань: абсолютно визначені й відносно визначені санкції;

- 3) за ознакою вказівки на додаткові покарання: проста і кумулятивна санкції;

- 4) за ознакою «прописки» санкції в тій чи іншій нормі: безпосередньо визначені й опосередковано визначені санкції [2, с. 589].

О.О. Книженко, досліджуючи санкції в кримінальному праві, класифікує санкції за п'ятьма критеріями:

- 1) прості, кумулятивні санкції. Критерієм поділу є наявність чи відсутність додаткового покарання;

- 2) одиничні та альтернативні. Критерієм виступає кількість основних покарань у санкції;

- 3) відносно визначені та абсолютно визначені. Підставою поділу є наявність чи відсутність градації основних покарань;

- 4) із суто кримінально-правовим впливом та зі вказівкою на інші заходи

впливу. Підставою поділу є характер названих у санкції заходів, наявність (відсутність) вказівки на заходи не кримінально-правового впливу;

5) безпосередньо визначені та опосередковано визначені санкції. Критерій – зазначення змісту санкцій в даній статті кримінального закону або в іншому нормативному акті (іншій статті) [3, с. 185].

Альтернативні санкції сприяють індивідуалізації покарання, тому обмеженість у застосуванні покарання до одного виду в санкціях є недоцільним. Але важко не погодитися, що за особливо тяжкі злочини покарання має бути пов'язано з ізоляцією особи від суспільства. Штраф, як альтернатива позбавлення волі на певний строк, не може досягти поставлених перед покаранням цілей.

Як зазначає Ю. В. Філей, в чинному кримінальному законі в деяких випадках відсутня поступальність у зниженні кількості альтернативних покарань з підвищенням суспільної небезпеки діяння при побудові санкцій за кваліфіковані види злочинів [1, с. 19].

Абсолютно визначені санкції чітко і вичерпно вказують на вид і міру державного примусу. О. О. Книжекно звертає увагу, що абсолютно визначена санкція створює безсумнівне уявлення про загрозу покарання і має значний профілактичний ефект. Але її застосування не зовсім відповідає принципу індивідуалізації призначення покарання судом, хоч і не виключає можливості призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом [3, с. 187]. Така санкція має передбачити і додаткове покарання як обов'язкове для підсилення каральних властивостей основного покарання. Кримінальний кодекс України не передбачає абсолютно визначених санкцій. Але варто звернути увагу на ч. 6 ст. 152 КК передбачена санкція з точним визначенням розміру: «караються позбавленням волі на строк п'ятнадцять років або довічним позбавленням волі», з аналізу судової практики можна стверджувати, що суди не призначають довічне позбавлення волі. Відповідно, ч. 6 ст. 152 КК України варто змінити та залишити покарання у вигляді п'ятнадцяти років

позбавлення волі та віднести її до абсолютно визначеної санкції. Щодо принципу індивідуалізації покарання, то варто розглядати ст. 152 КК в цілому, й альтернатива покарань залежить від кваліфікуючих ознак в кожній частині статті.

Відносно визначені санкції передбачають максимальні межі покарання (позбавлення волі до п'яти років тощо) та визначають мінімальні та максимальні межі призначеного покарання (позбавлення волі на строк від ... до ... років).

Під час призначення покарання відносно визначені санкції дозволяють індивідуалізувати покарання, враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особи винного та обставин, що пом'якшують або обтяжують покарання.

Відносно визначена санкція є найефективнішою з існуючих в Кримінальному кодексі України, вона допомагає дотримуватися поставлених перед покаранням принципів: доцільності, обґрунтованості, законності, рівності громадян перед законом, гуманізму вини, справедливості, невідворотності кримінальної відповідальності, індивідуалізації покарання та економії заходів кримінально-правового впливу тощо.

Відносно визначена санкція може вирішувати значну кількість питань, якщо вона буде враховувати:

I. Ступінь вчиненого суспільно небезпечного діяння, що встановлює зміст санкції.

О.О. Книженко в своїй роботі зазначає, що матеріальною основою санкції є суспільна небезпечність, яка виявляється не тільки у суспільній небезпечності діяння, суспільній небезпечності наслідку, суспільній небезпечності винного, а й оцінці значущості об'єктів посягання. У зв'язку з цим автор пропонує як першочергове завдання побудови моделі санкцій – визначити ієрархічність системи суспільних відносин – об'єктів посягання як початкового фактору створення системи санкцій і визначення меж кожної конкретної санкції. На переконання науковця, вказана система може бути побудована на двох рівнях (за родовими та безпосередніми об'єктами) й охоплювати всі

об'єкти посягання, розташовуючи їх в певному порядку, який зростає чи зменшується залежно від ступеня соціальної значущості відносин [3, с. 184].

У кримінальному праві України ступінь суспільної небезпечності кримінального правопорушення оцінюється Кримінальним кодексом та судом. Так, КК дає оцінку суспільній небезпечності певного виду кримінального правопорушення, а суд дає оцінку окремому випадку кримінального правопорушення, кримінальне провадження, що безпосередньо розглядається. Законодавчою оцінкою суспільної небезпечності кримінального правопорушення є санкція статті Особливої частини Кримінального кодексу України. Під час судової оцінки враховуються загальні засади призначення покарання, закріплені в ст. 65 КК 1. Суд призначає покарання: 1) у межах, установлених у санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини КК, що передбачає відповідальність за вчинене кримінальне правопорушення, за винятком випадків, передбачених ч. 2 ст. 53 КК; 2) відповідно до положень Загальної частини КК; 3) враховуючи ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, особу винного та обставини, що пом'якшують та обтяжують покарання [4].

II. Санкція має бути узгоджена з санкціями за вчинення схожих за видом і характером кримінальних правопорушень.

Варто погодитися з думкою, що кожна наступна частина статті Особливої частини КК України має передбачати більш суворий вид та розмір покарання, оскільки має кваліфікуючі ознаки. Для досягнення індивідуалізації покарання мають бути передбачені додаткові покарання.

В науковій літературі існує думка, що мінімальний строк кваліфікуючих частин статті має дорівнювати максимально частині першої статті Особливої частини КК України.

III. Санкція має давати можливість індивідуалізувати покарання, враховуючи принципи та загальні засади призначення покарань.

У процесі призначення покарання відносно визначені санкції дозволяють індивідуалізувати покарання, враховуючи

ступінь тяжкості вчиненого злочину, особи винного та обставин, що пом'якшують або обтяжують покарання. Відносно визначені санкції встановлюють мінімальні та максимальні межі призначеного покарання (позбавлення волі на строк від ... до... років) та можуть передбачати лише максимальні межі покарання. Шляхом встановлення в Кримінальному кодексі відносно визначених санкцій законодавець дає можливість суду призначити покарання, що є необхідним і достатнім для виправлення та попередження вчинення нових кримінальних правопорушень.

Як зазначає О. І. Шинальський, для надання можливості індивідуалізувати покарання законодавець, встановлюючи норми, що регулюють застосування покарань, враховує всю різноманітність життєвих ситуацій, які можуть виникнути на практиці, і вже в самому законі намагається хоча б у загальній формі сформулювати відповідні положення, які б індивідуалізували призначення покарання [5, с. 15]. Закріплення в санкціях статей Особливої частини додаткових покарань реалізує принцип індивідуалізації покарання. Так, наприклад, за вбивство з корисливих мотивів передбачено додаткове покарання у виді обов'язкової конфіскації майна.

IV. Санкції мають будуватися на принципах доцільності, обґрунтованості, законності, рівності громадян перед законом, гуманізму, вини, справедливості, невідворотності кримінальної відповідальності, індивідуалізації покарання та економії заходів кримінально-правового впливу.

Ю.О. Ткачук, досліджуючи принципи побудови санкцій дійшов висновків, що конструювання санкцій має будуватися з урахуванням певних принципів, що витікають один з одного. Так, принципи обґрунтованості, справедливості, доцільності та вини можна охарактеризувати наступним чином. Санкції повинні відповідати змісту суспільно небезпечного діяння, від якого охороняє суспільство кримінально-правова норма. Це означає, що якщо санкції деяких норм Особливої частини КК збігаються, то повинен і збігатися суспільно небезпечний рівень цих

дій, і навпаки якщо суспільна небезпека діяння приблизно однакова, то повинний збігатися розмір санкції [2, с. 591].

М.І. Хавронюк вважає, що гуманізм має важливе значення, оскільки приділяє значну увагу людській особистості, як об'єкту не тільки кримінально-правового впливу, але й кримінально-правової охорони. Науковець приділяє увагу ставленню не тільки до правопорушника, але й до потерпілого від злочину, у тому числі й до суспільства, яке має потребу в захисті від злочинних посягань [6, с. 11].

Принцип гуманізму тісно пов'язаний з принципом економії заходів кримінально-правового впливу, що виражається в наявності заохочувальних кримінально-правових норм в Особливій частині Кримінального кодексу, щодо звільнення від кримінальної відповідальності у разі виконання зазначених в статті вимог. Передумовою такого звільнення є вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, що суттєво відрізняється від заохочувальних норм Загальної частини КК, закріплених в IX розділі.

V. Результати наукових досліджень, судової практики та набутий досвід в протидії злочинності.

Питання санкції кримінально-правової норми були предметом дослідження багатьох науковців. Розглянемо певні недоліки, що властиві більшості санкцій статей Особливої частини Кримінального кодексу України:

По-перше, наявність в санкції великої амплітуди між нижчими та вищими межами покарання у формі позбавлення волі на певний строк. Так, наприклад ч. 2 ст. 194 КК, умисне знищення або пошкодження майна закріплює санкцію: «карається позбавленням волі на строк від трьох до десяти років», більшість науковців дійшли висновку, що амплітуда покарання має становити 3 – 5 років.

По-друге, в основному, кваліфікованому та особливо кваліфікованому складах кримінальних правопорушень

відсутня узгодженість. Доцільною є думка, що максимальний розмір покарання основного складу кримінального правопорушення має дорівнювати мінімальному кваліфікуючого.

По-третє, в санкції встановлена значна кількість основних видів покарань за одне кримінальне правопорушення. Так, наприклад в ст. 185 КК за крадіжку передбачено п'ять видів основного покарання, від штрафу до позбавлення волі на певний строк.

По-четверте, невиконання правила щодо співвідношення визначених у санкції основних і додаткових покарань, відповідно до якого основне покарання завжди має бути більш суворим, ніж приєднане до нього додаткове. Так, ч. 3 ст. 212 КК ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів), передбачає основним покаранням штраф, а додатковим конфіскацію майна тощо.

**Висновки та перспективи подальших досліджень.** Санкція кримінально-правової норми є предметом дослідження багатьох науковців. Саме за допомогою наукових досліджень та в подальшому актив впровадження, процес вдосконалення санкцій статей Особливої частини КК України реалізується.

Проведений аналіз класифікації та формування санкцій та основні вимоги, що обов'язково дотримуються в конструкції кожної санкції, є запорукою вдосконалення та усунення недоліків, таких як: наявність в санкції великої амплітуди між нижчими та вищими межами покарання у формі позбавлення волі на певний строк; в основному, кваліфікованому та особливо кваліфікованому складах кримінальних правопорушень відсутня узгодженість. Доцільною є думка, що максимальний розмір покарання основного складу кримінального правопорушення має дорівнювати мінімальному кваліфікуючого; в санкції встановлена значна кількість основних видів покарань за одне кримінальне правопорушення; невиконання правила щодо співвідношення визначених у санкції основних і додаткових покарань, відповідно до якого основне покарання завжди має бути більш суворим, ніж приєднане до нього додаткове тощо.

#### Список літератури.

1. *Філей Ю.В.* Кримінально-правові санкції та їх застосування за злочини проти власності: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право». Львів, 2006. 18 с.
2. *Ткачук Ю.О.* Принципи побудови кримінально-правових санкцій: спроба вирішення. *Держава і право.* 2009. Випуск 44. С. 588-591.

3. Книженко О.О. Побудова санкцій к кримінальному праві. Проблеми вдосконалення. *Право та управління*. 2011. № 2. С. 185-192.
4. Кримінальний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
5. Шинальський О.І. Покарання в системі засобів протидії злочинності: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право». Київ, 2003. 20 с.
6. Хавронюк М.І. Цілі та напрями гуманізації кримінального законодавства України відповідно до європейських стандартів. *Вісник Центру суддівських студій*. 2006. № 9. С. 4-15.
7. Кадала В.В., Гузенко О.П., Салоїд С.В. Юридична клінічна діяльність: правовий та рольовий аспект. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2023. № 4. С. 144-122.
8. Шинкар'юв Ю.В. Окремі новели сучасного законодавства про кримінальну відповідальність. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2023. № 4. С. 102-107

#### References:

1. Filej, Yu.V. (2006). *Criminal law sanctions and their application for crimes against property*. [Kryminal'no-pravovi sanktsii ta ikh zastosuvannia za zlochyny proty vlasnosti]. Abstract of Ph.D. Thesis. 12.00.08 «Kryminal'ne pravo ta kryminolohiia; kryminal'no-vykonavche pravo». L'viv. Ukraine.
2. Tkachuk, Yu.O. (2009). «Principles of construction of criminal sanctions: an attempt at a solution». *Derzhava i pravo*. Issue 44. pp. 588-591.
3. Knyzhenko, O.O. (2011). «Construction of sanctions for criminal law. Problems of improvement.». *Pravo ta upravlinnia*. № 2. pp. 185-192.
4. Kryminal'nyj kodeks Ukrainy. [Criminal Code of Ukraine]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>.
5. Shynal's'kyj, O.I. (2003). *Punishment in the system of means of combating crime*. [Pokarannia v systemi zasobiv protydii zlochynnosti]. Abstract of Ph.D. Thesis 12.00.08 «Kryminal'ne pravo ta kryminolohiia; kryminal'no-vykonavche pravo». Kyiv. Ukraine.
6. Khavroniuk, M.I. (2006). «Goals and directions of humanization of the criminal legislation of Ukraine in accordance with European standards». *Visnyk Tsentru suddiv's'kykh studij*. № 9. pp. 4-15.
7. Kadala V., Guzenko O., Saloid S. (2023). *Legal clinical activities: legal and role aspect. Actual problems of innovative economy and law*. 2023. No. 4, pp. 114-122. <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2023-4-19>
8. Shinkarov Y. (2023). *Separate novellas of modern legislation on criminal responsibility. Actual problems of innovative economy and law*. No. 4, pp. 102-107. <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2023-4-17>

#### Abstract

##### **Korabel M. Certain issues of sanctioning criminal law provisions.**

The sanction of an article of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine reveals the legal aspect of criminal punishment. It determines the type and amount of punishment for a criminal offense. Depending on the degree and nature of the public danger, the sanction of a criminal law provision sets out what restrictions a person is subjected to, which may relate to specific personal, property, and other human and civil rights and freedoms provided for by the Constitution of Ukraine. The protection of human rights and freedoms is a priority for the state. The fight against crime is carried out through the imposition of punishment necessary and sufficient to reform the convicted person and prevent the commission of new criminal offenses. In the sanction of the article of the Special Part of the Criminal Code, the type and limit of punishment are established to achieve the goals set out in Article 50. Accordingly, the sanction should correspond to the social danger of the act, provide opportunities to individualize the punishment, consider the principles and general principles of sentencing, etc. The content of the sanction determines the achievement of the goals of punishment, including punishment, correction of the convicted person, and prevention of new criminal offenses. The degree of the socially dangerous act committed, the ability to individualize the punishment, considering the principles and general principles of sentencing, and being consistent with sanctions for crimes of a similar type and nature play an essential role in the design of sanctions. An analysis of the controversial issues is necessary to further improve the sanction of criminal law provisions. The issue of a large amplitude between lower and higher limits of punishment, lack of consistency in the central and qualifying elements of a criminal offense, and many main punishments in the sanctions for one criminal offense are discovered.

**Keywords:** sanction of criminal law provision, crime, individualization of punishment, content of sanction, combating crime.

Стаття надійшла до редакції 01.12.2023 р.

#### Бібліографічний опис статті:

Korabel M.G. Окремі питання санкції кримінально-правової норми. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2023. № 5-6. С. 69-74.

Korabel M. *Certain issues of sanctioning criminal law provisions. Actual problems of innovative economy*. 2023. No. 5-6, pp. 69-74.